

[Finansministeren.]

målet om befordringsgodtgørelse, hvor hans parti sammen med SF har stillet et ændringsforslag. Den ændring, jeg foreslår, går ud på, at udgifter til befordring mellem skiftende arbejdssteder og flere samtidige arbejdssteder kan fradrages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag, og så siger hr. Grünbaum, at det samme skal være tilfældet for personer, der har fradrag i deres lønmodtagerfradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads. Reglerne om det begrænsede fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads er ret komplicerede, og det var derfor ligningsmæssigt en stor fordel, at man i sin tid kunne holde det inden for det faste lønmodtagerfradrag. Hvis det nu skal ud af lønmodtagerfradraget igen, tvinges ligningsmyndighederne til at tage stilling til disse fradrag i alle tilfælde, hvor de forekommer. Fradraget for befordring mellem hjem og arbejdsplads har efter min opfattelse ikke helt den samme rent erhvervsmæssige karakter som de egentlige rejse- og kørselsfradrag. Det er også ud fra den erkendelse, at der i virkeligheden er tale om en privat udgift i vid udstrækning, at man har begrænset fradraget på forskellig vis. Det kan tale for, at fradraget ikke får den samme gunstige placering, som nu foreslås for de egentlige kørselsudgifter.

Jeg beklager for så vidt, at dette spørgsmål blev rejst i et samråd den 11. december på et tidspunkt, hvor jeg ikke længere kunne deltage i samrådet, fordi finanslovdebatten begyndte samme dag kl. 10 her i det høje ting. Jeg er naturligvis helt klar over, at udvalget måtte gøre sit arbejde færdigt, men jeg beklager, at jeg ikke har kunnet deltage i nogen drøftelse af problemet. Jeg vil gerne sige til dem, der nu stemmer for dette ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, at jeg er godt klar over, at vi har fået et problem med de befordringsgodtgørelsesændringer, vi foreslår for skiftende arbejdspladser, og jeg vil gerne overveje, om vi kan løse dette problem med virkning fra 1972, uden at jeg hermed vil give tilsagn om, at det bliver løst. Disse bemærkninger håber jeg kan afdramatilisere selve afstemningen.

Med hensyn til pensionisterne er jeg enig i

udvalgets henstilling; den vil jeg forsøge at respektere, og det samme gælder socialministeren. Det urimelige i denne sag er vel i og for sig ikke skatten. Man kan altid sige, at en skat er urimelig, men jeg synes ikke, det er den, der er urimelig. Det er dette, at pensionstillægget nedslås og nedslås ret brat, forsvinder over et kort indkomstinterval, og ved ret små indtægter ved siden af folkepensionen slås det forhøjede personfradrag ned og forsvinder helt, samtidig med at man skal betale skat af indtægten. Det vil sige, at egenindtægten foranlediger både et nedslag i pensionstillægget, en aftrapning af det forhøjede personfradrag og en skattebetaling, og det gør naturligvis, at 1.000 kr.s forøgelse af egenindtægten kommer til at give meget lidt netto til den pågældende. Det er i sig selv urimeligt, naturligvis, med alle disse nedslag og skatteprocenter i det hele taget — skat er vel et noget urimeligt foretagende; der er jo ikke nogen, der synes, skatten er retfærdig for deres eget vedkommende — og hvis vi derfor kunne finde en løsning, socialministeren og jeg, så vil jeg da meget gerne medvirke. Udvalget har rettet en henstilling, den tager jeg naturligvis til efterretning, og den vil jeg respektere, da det er et enigt udvalg, der står bag.

Jeg kan derimod sige, at jeg tror, vi forbedrer forholdene for soldaterhustruunderstøttelser ved at gøre dem til A-indtægt.

Jeg kan også give hr. Grünbaum tilsagn om, at jeg meget gerne vil overveje den tanke, han rejste her i dag, hvorvidt man kan gøre soldatertiden til en periode for sig, således at man blev ansat i skat for denne periode og skulle ansættes på ny, når perioden var afsluttet, sådan at man betalte den procent, der blev regnet ud for den periode, hvor man var inde som soldat, og at dette også gjaldt hustruens understøttelse, eller hvad hun nu måtte få fra det offentlige.

Jeg er helt enig med de ærede ordførere, der har understreget nødvendigheden af, at vi får A-skatten ind til tiden, og at man forsøger at inddrive den ude i kommunerne, dér, hvor der er restancer, med størst mulig energi. Vi har nu fra kildeskattedirektoratet sendt 70 sager til politimyndighederne for at få rejst sager imod de pågældende virksomheder, og jeg håber, vi får nogle domme ret hurtigt, der kan skabe en tillid til i hele be-